

CẬU BÉ TÀN TẬT .. TRÀN ĐẦY SỨC SỐNG

Vào một ngày gió buốt tháng 10 năm 1993, bà Barbara Bennet, người Anh, đặt chân lên thành phố Minsk thuộc Cộng Hòa Bạch Nga. Bà đến nhận nuôi tạm một cậu bé tàn tật - chào đời sau vụ nổ lò nguyên tử Tchernobyl thuộc Cộng Hòa Ukraine năm 1986. Đó là bé Igor Pavlovets, 6 tuổi.

Igor được thụ thai hai tháng sau biến cố Tchernobyl. Tật nguyên bẩm trọng lúc chào đời nên bé bị cha mẹ bỏ rơi. Bé chỉ có một tay trái và hai chân chỉ dài tới đầu gối. Cậu bé gần như phải bò lết nhờ chống một tay trên đất. Igor được chữa trị nơi nhà thương nhi đồng thành phố Minsk cùng với 64 trẻ em tàn tật khác. Tất cả là nạn nhân vụ nổ lò nguyên tử Tchernobyl.

3 tháng sau - tháng Giêng năm 1994 - Igor Pavlovets được nữ bác sĩ Nga tháp tùng đưa sang Anh Quốc, đến trọ nơi nhà mẹ nuôi (bà Barbara Bennet). Bé được một Hội Từ Thiện Anh Quốc chịu mọi phí tổn để ráp cho bé cánh tay giả và hai chân giả. Từ đây bắt đầu ngày tháng tuyệt vời đối với một trẻ mồ côi tàn tật, nhưng tràn đầy sức sống và đức tính anh hùng. Xin nhường lời cho bà Barbara Bennet.

Ngày đầu tiên khi tắm cho Igor tôi mới khám phá ra thực tại phũ phàng cuộc đời tàn tật của cậu bé. Tôi không cầm được nước mắt. May mắn thay, tư cách, trí thông minh và sức sống khác thường của cậu bé là những đức tính quý hiếm, bù lấp cho tật nguyên đáng buồn. Igor không bao giờ tìm kiếm lòng xót thương của bất cứ ai. Riêng tôi, tôi cũng không muốn cho ai làm thương tổn cậu bé.

Nhưng lo âu của tôi vô ích! Bởi lẽ, ai có dịp đến gần và tiếp xúc với Igor đều quý mến cậu bé. Trẻ em tôi giữ trong nhà cũng sẵn sàng cho Igor nhập bọn, cùng chơi chung.

Khi đến Anh quốc, Igor không biết nói một câu tiếng Anh. Nhưng bé bắt đầu lập lại những gì chúng tôi nói với bé. Rồi nhờ có thầy giáo kèm riêng, không bao lâu sau, bé Igor hiểu và diễn tả được những gì bé muốn nói. Trong một cuộc phỏng vấn trên đài truyền hình Anh, Igor đồng dục tuyên bố:

- Khi nào con có cánh tay của con, con sẽ mua một chiếc xe và con sẽ lái xe chạy nhanh như bay, nhanh đến độ không một cảnh sát Anh nào của các ngài có thể đuổi kịp bắt con!

Các khán thính giả của đài truyền hình thực sự xúc động trước thái độ can đảm và tinh thần hài hước của cậu bé tàn tật mồ côi 8 tuổi!

Sau lần xuất hiện trên đài truyền hình đó, Igor nhận không biết bao nhiêu là thư từ và đồ chơi, đặc biệt những chiếc xe hơi tí hon, xinh xắn.

Hai bé gái chị em 7 và 9 tuổi gửi cho chúng tôi tiền túi với mấy hàng chữ:

- Chúng cháu để dành tiền mua kẹo. Xin ông bà nhận để mua kẹo cho Igor và cho những em bé tàn tật khác như Igor. (Trong thư kèm theo số tiền tương đương với 1 mỹ kim).

Khi tôi bắt đầu dạy Igor đếm trên các đầu ngón tay, tức khắc cậu bé nhắc:

- Con chỉ có thể đếm tới số 5, vì con chỉ có một bàn tay!

Một lần khác, tôi đưa Igor đến hồ tắm công cộng. Đang khi Igor cởi quần áo thì một bé trai 4 tuổi chăm chú nhìn. Bỗng cậu bé ngây thơ hỏi: - Ủa, cánh tay kia của anh đâu rồi?

Igor trả lời ngay không chút do dự: - Hồi sáng khi mặc quần áo anh để rơi mất!

Cậu bé kia chạy một mạch tới nói với mẹ:

- Mẹ ơi, cánh tay của anh đó bị rơi mà mẹ anh không lượm và gắn lại cho anh!

Cuộc đối thoại của hai cậu bé làm mọi người có mặt không thể nhịn cười!

Kể từ ngày Igor đặt chân lên Anh Quốc để sống nơi nhà chúng tôi, cậu bé biến đổi hẳn. Với mái tóc rậm màu hung hung tỏa xuống vằn trán thông minh, trông khuôn mặt cậu bé thật mỹ miều đáng yêu đáng mến. Cả hai vợ chồng tôi đều rơi vào cảnh "si-tình" cậu bé! Igor chiếm một chỗ đứng rộng lớn trong trái tim chúng tôi.

Tôi nhớ như in Lễ Giáng Sinh đầu tiên năm 1994 khi cậu bé mừng với gia đình chúng tôi. Buổi chiều Vọng Lễ Giáng Sinh, Igor bày ra trên bàn nhà bếp đủ thứ giấy và bút vẽ màu. Cậu bé long trọng tuyên bố:

- Con sẽ vẽ một bức tranh!

Bên trên chiếc xe cứu hỏa màu đỏ, bé Igor nắn nót viết hàng chữ: - Kính Tặng Má và Ba.

Đây là lần đầu tiên cậu bé gọi chúng tôi bằng tên BA MÁ.

Sáng sớm hôm sau, khi thức dậy trông thấy cây thông Giáng Sinh lấp lánh ánh đèn màu và treo đầy quà, gương mặt cậu bé rực sáng. Igor reo vui nói:

- Ô la la! Lễ Giáng Sinh của Anh Quốc như thế này sao? Ở Minsk, chúng con được ăn xúp nóng!

Bé Igor Pavlovets còn phải vượt qua muôn ngàn khó khăn để có thể giảm bớt mức độ tàn tật trầm trọng. Nhưng trong tất cả các trẻ thơ nạn nhân của lò Tchernobyl, có lẽ Igor là cậu bé may mắn nhất. Tôi tin chắc chắn rằng, với trí thông minh và quả tim vàng, sau này bé Igor sẽ làm mọi cách để thế giới không quên các nạn nhân của thảm họa Tchernobyl.

... "Kẻ giàu người nghèo gặp nhau ở điểm này: cả hai đều được THIÊN CHÚA tạo dựng. Gặp nguy hiểm, người khôn ẩn mình, đưa khờ đại lao tới và bị thiệt thân. Giàu sang, vinh dự và sự sống là phần thưởng THIÊN CHÚA dành cho kẻ khiêm nhu và kính sợ Ngài. Đường kẻ quanh co thì có gai, có bẫy, ai biết giữ mình ắt sẽ tránh xa. Hãy dạy đứa trẻ đi con đường nó phải đi, để đến tuổi già, nó vẫn không lìa bỏ" (Sách Châm Ngôn 22,2-6).

(Reader's Digest Sélection, Juillet/1996, trang 141-146)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt